

HEDERSUPPFÖDAR SENIOR i SSPK sedan 2015.

Mitt namn är MARIA LANDERGÅRD och jag bor sedan 1973 på Lidingö

Uppfödning av Dvärgschnauzer i kennel SCHNAUZI-HEROS sedan 1969 med omstart 1986 samt Mellanschnauzer peppar och salt i kennel BARTHAUSEN 1972-1990.

Min första valpkull föddes 1969 och jag har genom åren skaffat mig en gedigen erfarenhet av uppfödning. Under senare år har jag hållit en hel del valpkurser i vardagslydnad och social träning samt även haft en del kurser i trimning. Jag erbjuder alla valpköpare som köpt hund hos mig att få sina hundar trimmade under det första året för att bygga upp en bra päls som de sedan skall kunna sköta i alla fall delvis själva. Jag är också exteriörbeskrivare för schnauzer/pinscher och har genomgått SKK:s domarutbildning men har valt att inte bli domare av flera anledningar, främst p.g.a. tidsbrist och för att jag insett att jag måste välja mellan att ställa ut själv eller vara domare. Jag har även arbetat aktivt på Lidingö Brukshundsklubb (LBK) med Mentalitet och Mentalitetsbeskrivningar (MH) och har under ett antal år varit verksam i Dvärgschnauzerringens Avelskommitté (AK). Mitt stora engagemang för dvärgschnauzer har gjort att jag på uppdrag av ICA bokförlag skrivit en bok om rasen som heter "Dvärgschnauzer" och där min bror Jan Härstedt varit fotograf.

Min filosofi när det gäller uppfödning är att föda upp hundar av högsta kvalitet. För mig är det viktigt att dvärgschnauzern är en substansfull, kort och kompakt individ med naturlig elegans och med den karaktäristiska utstrålning som en dvärgschnauzer skall ha av mod, balans och integritet förenat med godmodig vaksamhet, med andra ord det som kallas för "schnauzeruttryck". Självklart skall mina avelshundar också vara friska och sunda mentalt. För att försäkra mig om det genomgår alla mina avelshundar en mentalitetsbeskrivning s.k. MH eller BPH innan de används i avel. Förutom detta är alla avelsdjur ögonlysta för att så gott som möjligt försäkra mig om att det inte föreligger risk för ögonsjukdomar. Jag anstränger mig också när jag gör mitt avelsurval för att hitta individer som är sunda och friska och undviker för nära släktskap.

Dvärgschnauzerns goda mentala styrkor liksom deras robusta och sunda väsen och friska hälsa är egenskaper som jag vurmar för och som gjort rasen till den omtyckta familjehund som den faktiskt är idag och som onekligen gör skäl för epitetet: "EN STOR HUND I LITET FORMAT".

Lite historik: Min första erfarenhet av schnauzer började för närmare 50 år sedan när jag som ung tonåring för första gången kom i kontakt med en svart riesenschnauzer. Den var bunden utanför en affär och vaktade en väska medan matte var inne och handlade. Detta uppdrag utförde den med "bravur" och den gjorde ett starkt intryck på mig med sin värdiga och

respektfulla attityd och med en skärpa i blicken som sa: Hit men inte längre. Så fort hundens matte kom ut ur affären och började prata med oss kom hunden fram och hälsade mycket vänligt men utan att vara inställsam. Kort tid därefter i augusti 1967 inköptes vår första dvärgschnauzer ”Schnauziborgs Bettina”. Föräldrarna var från Schweiz och hette ”Urs von Perlon” och ”Schnauzi´s Rhea”. Bettina var en extremt sträv peppar och saltfärgad dvärgschnauzer som vi utan problem kunde hålla vältrimmad under hela hennes levnad. Så från otrimmad svart Riesenschnauzer till vältrimmad peppar och salt dvärgschnauzer kan vägen tyckas lång, men i grunden är det samma karaktäristiska drag på alla storleksvarianterna. 1969 föddes vår första dvärgschnauzerkull och efter vår 3:e kull bestämde vi oss, min mor Dagmar Härstedt och jag, för att etablera ”Schnauzi-Hero´s” kennel. Vi kom snart att köpa in ett antal hundar från den tidens mest kända kennlar på kontinenten. Under framför allt 70-talets främsta hälft tävlade vi mycket intensivt med dessa hundar och tog hem en mängd fina utmärkelser och priser framför allt med ”Ulla van Stedeke” men även ”Schnauzi´s Gillie” och WorldWinner ”Rino v.d. Stahlburg”. Dessa hundar blev alla sedermera Internationella Champions.

När jag träffade min man, Yngve Landergård, i början av 70-talet kom jag också i kontakt med Dobermann, eftersom Yngve hade en storvinnande dobermann som hette ”Casanova”. Så småningom kom vi att börja föda upp mellanschnauzer tillsammans och lade grunden till en av 80 och 90 talets mer framgångsrika mellanschnauzerkennlar i Sverige, ”Barthausen´s” kennel med åtskilliga Champions och Korade hundar.

I samband med skilsmässa i slutet av 80-talet beslöt jag att ta en tids ”timeout” med uppfödningen. I stället tävlade jag desto mer med mina framgångsrika Mellanschnauzrar som under flera år blev både vinstrikaste mellanschnauzrar och ”Årets Hund” i SSPK (Svenska Schnauzer/Pinscherklubben).

I mitten av 90-talet började jag dock längta efter nya utmaningar. Jag kände också ett behov och en önskan att få sluta cirkeln och åter börja föda upp dvärgschnauzer. Min mor hade deklarerat att hon tagit sin sista kull 1991 och hon blev oerhört glad när jag föreslog att jag skulle överta kennelnamnet som därigenom fick leva vidare. 1994 fick jag se en ljuvlig varelse på en utställning. Det var ”Motown´s Rock-Olga”. Kort tid därpå stötte jag på hennes fantastiske bror ”Rock´n Roll”. Saken var klar för mig och Pauline lovade mig en tikvalp ur Rock-Olgas nästa kull. I oktober 1994 fick jag åka och hämta ”Motown´s Yes I´m Ready” alias ”Ronja”. Den 8 veckor gamla Ronja markerade direkt genom att sätta mina tre medföljande mellanschnauzer på plats. De fick tränga ihop sig på ena baksätet medan Ronja låg ensam på det andra och ”nåde” den som vågade komma över på hennes sida. Ronja hade ett fantastiskt temperament och charmade alla. Hon blev champion och lyckades också med bedriften att bli ”KORAD” med mycket fina poäng. Ronja kom att bli stamtik i min nya kennel och sina fantastiska mentala styrkor nedärvde hon med kraft till sina valpar.

Efter ytterligare några år fick jag tillfälle att köpa en annan mycket fin tik från en av världens mest kända dvärgschnauzeruppfödare, Cyriel de Meulenaer i Belgien. Tikens namn var "Victoria van der Havenstad" och hon kom med tiden att bli Internationell Champion. Trots sin skönhet och sina framgångar på utställning var det trots allt i valplådan som Victoria trivdes bäst och hon var en helt fantastisk "urhund" och mamma som tog hand om både sina egna och andras valpar. Dessa två tikar "Ronja och Victoria" lade grunden till min "nya kennel" som åter etablerades 1996.

2016 blev jag nominerad till "Hamiltonplaketten 2017" av Dvärgschnauzerringens och SSPK:s styrelse. Hamiltonplaketten är Svenska Kennelklubbens (SKK) finaste utmärkelse till en hunduppfödare och även om jag förlorade i den stenhårda konkurrensen denna gång, så hoppas jag att få göra ett nytt försök en annan gång.

För att förstå och överblicka mina hundverksamma år bör dessa delas upp i tre perioder:

Första perioden sträcker sig från 1967 då den första dvärgschnauzern inköptes som kom att bli grunden till den uppfödning som startade 1969. Kennelnamnet "Schnauzi-Heros" inregistrerades 1973 och jag drev kenneln tillsammans med sin mor, Dagmar Härstedt fram till slutet av 70-talet, då mamman fortsatte att ensam driva kenneln.

Andra Perioden som startade 1973 och drevs med min dåvarande man, Yngve Landergård under kennelnamnet "Barthausen" varade under närmare 20 år. Uppfödning löpte i början parallellt med "Schnauzi-Heros" dvärgschnauzeruppfödning men, kom sedan alltmer under slutet av 70 talet och under hela 80-talet att övergå till att enbart föda upp mellanschnauzer, peppar och salt.

Tredje Perioden sträcker sig från 1996 och framåt då jag genom skilsmässa överlät kennelnamnet "Barthausen" på min man och i stället åter övertog Schnauzi-Heros dvärgschnauzer kennel.

Under alla år som jag varit delaktig i dessa kennlar har de varit mycket framgångsrika. Här nedan följer några exempel:

Schnauzi-Heros (den äldre). På 70-talet inköptes avelsdjur från dåtidens mest framgångsrika kennlar i Europa. "Ulla van Stedeke" från Claudine de Prét i Belgien, kom att bli en av de mest vinstrika hundarna i SSPK under hela första delen av 70-talet.

"Schnauzis Gillie" från Frieda Steiger i Schweiz och "Rino van der Stahlburg" från Jacob Stahl i Tyskland. Den sistnämnde som blev WorldWinner 1973 i Dortmund, var ett

välkommet inslag i den svenska aveln och kom att användas flitigt av många uppfödare i Sverige.

Barthausen's kennel. Beträffande mellanschnauzer så inköptes tidigt, 1971, från den kända "Minaco" kenneln i Finland, en vuxen tik "Minaco Inge" som var syster till den i Sverige redan berömda och vinstrika "INT CH Minaco Inki". Inge blev startskottet för Barthausens uppfödning. I slutet av 70- talet inköptes från Schweiz "Xandor von Hahlweg" som var far till flera internationella champions bl.a. i "Curbits" kennel och där en av dessa valpar "INT CH Curbits Dafne" såldes till Finland och sedermera blev stamtik till en mycket berömd uppfödning i "Mihan" kennel. På 70-talet inköptes även INT CH Halla von Hahlweg och 1980 INT CH Orkan von Hahlweg, bägge från Rudolf och Virginia Rothe i Schweiz och de utgjorde en bas för uppfödningen av framgångsrika schnauzrar. Orkan von Hahlweg var framför allt under första halvan av 80-talet en av de mest vinstrika hundarna i SSPK, men även som veteran visade han framfötterna och vann fina BIG placeringar både på SKK och på SSPK utställningar. Som far till "CH. Abra Kadabra" (mor var CH Barthausens Ira Indira) spreds hans gener till Ryssland där Abra Kadabra påverkat den ryska schnauzeraveln kraftfullt och positivt. Abra Kadabra var också själv en av de vinstrikaste schnauzrarna under ett stort antal år i Ryssland.

Under senare delen av 80-talet lånades Int CH "Skansens Faenrik" in till två kullar som alla blev mycket framgångsrika, såväl på utställning som när det gäller mentalitet, och flera av dem blev förutom Champions även Korade.

Framgångsrika schnauzrar i kenneln var: INT CH Halla von Hahlweg, INT CH Orkan von Hahlweg, INT CH & KORAD Barthausens Ivan-Ivanovitsch, INT CH & KORAD Barthausens Nero-Napoleon, INT CH & KORAD B. Quello Qhan, INT CH & KORAD B. Qing-Questor, NORD CH B. Queen Quela (Vinstrikaste tik under ett par år), INT CH Frekko Gabriella, INT CH & KORAD Stars and Stripes, INT CH B. Rafael Revansch (Årets Hund placerad i SSPK under flera år) och INT CH Shahen Orkan (också med fina placeringar i årets Hund i SSPK) samt ovan nämnda CH Abra Kadabra i Ryssland.

I slutet av 80-talet deltog kenneln mycket framgångsrikt i SKK:s tävlan om Bästa Uppfödargrupp och hade där ett stort antal grupplaceringar vilket bidrog till en framskjutande placering på SKK liksom på SSPK:s "Tio i Topp lista". 1987 fick kenneln "SSPK:s Uppfödarmedalj" för förtjänstfull uppfödning av mellanschnauzer.

På 80-talet genomfördes KORNINGS status på initiativ från mig och min man Yngve Landergård, tillsammans med Bo Jonsson (då vice ordförande på SKK), vilket innebar att

SSPK som enda Specialklubb vid sidan om SBK har rätt att dela ut titeln KORAD till hundar som genomfört och blivit godkända på mentaltest. (fotnot. Barthausens Schnauzer har fött upp 5 KORADE mellanschnauzer.)

Jag är även ”Exteriörbeskrivare” på SPKs raser.

Tredje delen från 1996 och framåt – Schnauzi-Heros (den yngre) har jag genom övertagandet av Schnauzi-Heros kennel (från en åldrande mor) enbart övergått till att föda upp dvärgschnauzer.

Denna period började med inköp av två avelstikar. Den första var CH & KORAD Motown's Yes I'm Ready, 1994 och INT CH & NORD W-07, WWV-07 Victory van der Havenstad från Cyriel de Meulenaer i Belgien, 1997. Victoria blev 2007 även ”Årets Avelshund i SSPK”.

2012 inköptes INT CH WW-15 Little Star de Trufas Negras som trots att han endast fått ett fåtal kullar hittills, redan visat sig ge fina och vinstrika avkommor.

Speciellt framgångsrik uppfödning i denna period är: INT CH WWV-07,-08 Schnauzi-Heros Coola Caesar, CH S-H Divina Diana, NORD CH S-H Ivannah Triumph, NORD CH Jesper Jaguar, INT CH Marcello Mastroianni (vinstrikaste Dvärgschnauzer p/s 2004), CH Olga of the Opera, NORD CH S-H Tina Turner (vinstrikaste tik 2007) INT & NORD CH S-H Zobra Zorro, INT CH S-H Antonia of Victory (Årets Avelshund i SSPK 2016), INT CH & KORAD S-H Bettina Bossanova, NORD CH & KORAD S-H Baron Bugatti, INT CH S-H Her Highness Hera samt senaste tillskottet INT & NORD CH, NORD W-15, SEW-16 S-H Kung Kenzo.

Jag har under många år framgångsrikt tävlat med Avels- och Uppfödargrupper vilket resulterat i många vinster och BIS-placeringar. 2005 erhöll jag SSPK:s Uppfödarmedalj för framgångsrik uppfödning av Dvärgschnauzer p/s.

Förutom Utställningar har mentaliteten för mig var mycket viktig i avelsarbetet. Samtliga avelsdjur bör vara mentalbeskrivna innan de används i avel och till dags datum är ca 50 dvärgschnauzrar av min uppfödning mentalbeskrivna. 3 stycken dvärgschnauzer är KORADE. Jag har även arrangerat ett stort antal MH beskrivningar både för klubben och för sin egen räkning på Lidingö Brukshundsklubb (LBK).

Jag har även haft ett stort engagemang i ras- och specialklubb och var under ett stort antal år med i Dvärgschnauzerringens Avelsråd där jag bl.a. tillsammans med veterinär Lennart Garmer utarbetade klubbens ögonpolicy.

Jag sitter för närvarande med i SSPKs styrelse och är där ansvarig för gruppen ”HedersUppfödare Seniorer” men har även varit verksam i ”Mental kommittén”.

Jag är utbildad av SBK till Allmänlydnadsinstruktör och håller kontinuerligt Valp och Fortsättningskurser, både i privat regi och för LBK.

Jag har även i år genomgått SKK:s Uppfödarkurs och blivit certifierad handledare för Uppfödarkurser.

Jag är alltid mycket engagerad i mina valpköpare och ordnar varje månad kennelpromenader och ibland trimkurser.

2006 skrev jag en bok om ”Dvärgschnauzer”, denna bok blev mycket omtyckt och har sålt slut i handeln varför en ny upplaga planeras.

Jag innehar SSPKs Hedersnål i silver för förtjänstfullt styrelsearbete i Dvärgschnauzerringen.

SSPKs Uppfödarmedalj har också i olika omgångar tilldelats mig både för förtjänstfull uppfödning av mellanschnauzer i Barthausens Schnauzer 1987 och några år senare för dvärgschnauzer i Schnauzi-Heros kennel 2006.

Slutligen vill jag framhålla att jag alltid fött upp hundar i liten skala men trots det fått fram många framgångsrika hundar. På mellanschnauzer blev det 1 kull/år och på dvärgschnauzer lite mindre än 2 kullar/år.

Lidingö den 15 september 2018

Maria Landergård